

BULETINUL AGRICOL

AL CAMEREI DE AGRICULTURĂ

A CIRCUMSCRIPTIEI ARAD (ARAD-BIHOR-HUNEDOARA)

APARE LA 1 SI 15 A LUNEL

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Gh. Popa No. 4.
Palatul Domeniilor.

Redactor responsabil.
Ing. Agr. Insp. General NICOLAE POPESCU
Secretarul Camerei de Agricultură

A b o n a m e n t e:
Pentru Circumscripție, pe un an Lei 50.—
Pentru alte județe, pe un an . . . 100.—

CUPRINSUL:

	P. g.		Pag
1. Despre plantarea pomilor	153	Aduuarea Generală	156
2. Păstrarea cartofilor și sfeclilor	154	5. Inițierea unei cooperative apicole	158
3. Tăierile viilor (tunsul)	155	6. Gânduri de toamnă	159
Pagina apicolă:		7. Aviz, Cereri, oferte	159
4. Activitatea Societății Apicole Arădiana din Arad.		8. Pomicultori, Aviz important	160

Despre plantarea pomilor.

ing. agr. general *Nicolae Popescu*

Pomii se plantează toamna și primăvară. După cele constatate în ultimii ani se recomandă în primul rând plantarea de toamnă. Numai în regiuni deluroase-muntoase cu ploi suficiente în tot timpul anului și unde rădăcinile pomilor noi plantați sunt expuse gerurilor foarte mari se recomandă plantarea de primăvară.

Plantarea de toamnă în zile fără ger se poate executa chiar și în luna Decembrie dar cel mai potrivit timp este prin jumătatea lunii Noiembrie. Nu avem nevoie de multă apă, căci putem liniștit planta pomii cu rădăcinile înmuiate într'un amestec de bălegă, lut și apă țără a mai uda plantațiunea. Până la începutul vegetațiunii rădăcinile se așează bine în pământ care prin plantarea de toamnă nu este expus vântului și soarelui, iar cu apa intrată peste iarnă în pământ, pomii pot rezista cu mult mai bine secetei și astfel procentul pomilor prinși este cu mult mai mare ca la cei plantați în primăvară.

Pomicultorul să-și pregătească timpuriu toamna — fără considerare că plantarea se va executa toamna sau primăvara. — gropile necesare cât mai largi dela 120—150. cm. și la o adâncime de 60—90. cm. căci numai odată pentru 20—60. ani îi cer pomii a-

cest lucru dela care depinde în mare parte durata vietii si rodul lor.

O mare greșală se face la plantarea de primăvară, prin procurarea pomilor numai primăvara. Ei trebuie procurati toamna și după sosirea lor înmuiați cât de bine în amestecul de balebă, lut și apă până la înălțimea în care au stat în pepinieră în pământ. Apoi îi așezăm cu rădăcinile într'un șanțuleț pregătit pentru acest scop. Iarna cu ger mare acoperim pământul cu un strat de băligar pentru a scuti rădăcinile de îngheț. Prin acest mijloc putem feri rădăcinile plantațiunilor de toamnă chiar de cel mai mare ger. Procedând astfel vom avea pomii la îndemână la cel mai potrivit timp pentru plantarea de primăvară iar rădăcinile acestor pomi nu vor fi expuse soarelui și vântului de primăvară cu ocaziunea transportului cari influențează foarte mult prinderea lor. Nu vom fi în fine expuși de a planta pomi cu o lună mai târziu decât trebuie din cauza nelivrării lor la timp din partea grădinarului și vom avea necondiționat pomi mai valoroși ca cei comandați și livrați primăvara căci primăvara se vând doar numai rămășițele.

In ce priveste cumpararea pomilor am obser-

vat că foarte mulți pomicultori judecă altoii numai după grosimea trunchiului. Trebuie să notez că pomul se prinde cu atâta mai bine cu cât este mai tânăr. Să nu lăcomim deci la pomii groși dar bătrâni, rămași în pepinieră nevânduși din anii trecuți. Lucrul cel mai de căpetenie este ca pomii să aibă rădăcini bune și sănătoase, pe lângă un trunchiu drept cu coaja netedă și neinfectată de boli și insecte, mai ales liberi de păduchele San-Jose.

Se face mai departe o greșală mare că se plantează pomi cu trunchiu prea înalt. Trunchiul înalt de 160—180. cm. adecă cum se zice „pom cu trunchi înalt” este potrivit pentru plantarea Islazurilor și a pământului arător, dar nici decum în grădini unde este mai potrivit pomul cu „trunchiu mijlociu” dela 100—140. cm. Aceștia se pot mai des planta, cu mult mai ușor controla, îngriji și apăra contra inamicilor, iar rodul se culege cu mult mai ușor și nu este expus stricăciunii vânturilor. Faceți o asemănare în grădinele Dvs. între pomii cu trunchiu înalt și cei cu trunchiu mijlociu și îmi veți urma sfatul de a planta numai pomi cu trunchiu mijlociu. Amintesc cu aceasta ocaziune și pomii numiți „pitici” cu un trunchiu de 40—60. cm. înălțime altoiți pe port altoi speciali care nu lasă ca pomul să crească mare. Piticii aduc repe-

de rod, au fructe foarte frumoase, dar nu sunt așa trainici ca pomii cu trunchiu înalt ori mijlociu. Acești pitici se plantează foarte des în plantațiuni noi între două rânduri de pomi înalți sau mijlocii, căci pe cum am amintit piticii aduc timpuriu rod și astfel se folosește cu ei pământul liber între rânduri până ce ajung pomii înalți și mijlocii la deplina lor dezvoltare.

Pe cum animalele de prăsilă, semânța selecționată, se cumpără dela oameni de încredere astfel nici pomii să nu fie cumpărați din târg sau dela necunoscuți ci numai din școli de pomi cu renume bun cari vând pomi sănătoși și garantează soiurile.

Să se examineze cu atențiune trunchiul pomilor oferii pentru cumpărare în ceea ce privește păduchele „San-Jose”. Aceștia se prezintă pe coaja pomului ca puncte negricioase-rotunde cu mult mai mici decât capul unui ac de gămaie și cari se pot înlătura cu vârful cuțitului sau unghiei. Sub scutul acesta negricios se află păduchele San-Jose ca un punctișor galben. Coaja altoiului are în multe cazuri în jurul acestui punct negricios o culoare roșiatică în forma unui cerc.

Feriți-vă de păduchele San-Jose căci el este pentru pomi aceea ce este pentru om: vârsatul negru, pentru vite: antraxul, pentru cai: răpcluga, pentru oaie: galbeaza, pentru trifoi: cuscuta și pentru semânța de grâu: tăciunele.

Păstrarea cartofilor și steclelor.

Dr. O. Seymann Ing. Agr. Insp.

Zi pe zi auzim plângeri că nutrejurile, anul acesta cu anevoie vor acoperi necesitățile de iarnă. Seceta cumplită ce a bântuit în județul Arad a mărit grijile plugarilor în privința nutrejurilor, este deci la loc să improspălăm cunoștințele noastre referitoare la buna păstrare a plantelor rădăcinoase.

La păstrarea cartofilor și steclelor lucrul cel mai de căpetenie este să le ferim de ger și să reducem la minim pierderile în substanțe nutritive. Nu e permis să trecem cu vederea că rădăcinele sunt organisme vii de plante pe care trebuie necondiționat să le ferim de înghețuri, de apă, de încălzire și trebuie să ne îngrijim de aerisirea lor.

Până când temperatura cartofilor puși la înmagazinare se află peste zero grad, ei își continue viața adecă amidonul (aspreală) din cartofi se transformă în zahăr, iar zahărul în bioxid de carbon. Însă la temperatura sub zero încealează respirația și cu ea se micșorează descompunerea zahărului.

Iar dacă temperatura cartofilor se ridică considerabil peste zero grad, atunci prin respirația mărită pierderea în amidon (aspreală) va fi mai mare, totodată se mărește cantitatea de apă evaporată, care apă depunându-se pe suprafața cartofilor poate cauza putrezirea acestora. Trebuie să ferim rădăcinile pe de o

parte de digerare, pe de altă parte de pierderi în substanțe nutritive și de putregai, cauzate de încălzirea prea mare, deci satisfăcând aceste cerințe cartofii înmagazinați trebuie ținuti la o temperatură joasă fără însă să înghețe.

Înmagazinarea peste iarnă poate fi efectuată în pivniță, în groapă sau în prizme, adecă în grămezi la suprafața pământului.

Păstrarea cartofilor în pivniță este relativ ușoară, cîci acolo numai de aerizare bună trebuie să ne îngrijim, în scopul să împiedecăm încălzirea și în legătură cu aceasta pierderea în substanțe nutritive și putrezirea lor. Prin urmare este foarte nimerit a împărți pivnița prin leșuri în mai multe compartimente când prin despărțiri înguste între compartimente este dată posibilitatea schimbării aerului. Pivnița așa orânduită poate fi umplută până sus cu cartofi fără să se producă încălzirea peste măsură. Fereștrile pivniței le lăsam deschise până la apariția înghețurilor mai mari și le înfundăm numai când ar digera cartofii. Apoi după trecerea frigului mare iarăși trebuie să desfundăm toate deschizăturile de aerisire spre a preveni încălzirea și putrezirea lor.

Păstrarea cartofilor în groapă o putem aplica acolo unde nu ne conturbă apa din subsol. De

aceea groapa trebuie făcută pe un loc situat mai înalt. Adâncimea groapei trebuie să fie de 50–60 cm. la fel și lățimea ei, iar lungimea depinde de cantitatea cartofilor. Așezarea în groapă trebuie în așa chip făcută ca 80% din cartofi să fie în pământ, iar 20% deasupra pământului. Până ce mersul timpului este favorabil și nu avem de așteptat geruri, nu vom acoperi cartofii decât cel mult cu pae. În cazul când pătura de pae s-a umezit bine de aburi, vom schimba paele. Vrejile, lozele de cartofi nu sunt bune pentru acoperit, căci bolile de pe ele eventual pot infecta și cartofii de altfel sănătoși. După câteva zile cartofii se svântă și atunci vom acoperi cu un strat de pământ așa de gros încât nici gerul mai tare nu-l poate strica. Avem de relevat că *stratul de pae trebuie îndepărtat înainte de ce punem pământul în scopul ca pământul să ajungă direct la cartofi.*

Păstrarea cartofilor în prizme (adecă în grămezi la suprafața pământului) o facem mai ales atunci când avem cantități mari, vagoane întregi de cartofi de conservat sau la cantități mici când în lipsă de pivniță din cauza nivelului ridicat a apei din subsol nu este indicat facerea groapei. Prizma să o facem prea mare. La cartofi se recomandă lățimea de 125 cm și înălțimea de 100 cm. Așezarea prizmei trebuie să fie pe un loc situat înalt și după cât e posibil în direcția de răsărit-apus. Când am fixat bazele prizmei cu ajutorul sfoarei împrejurii marginelor se face un mic șanț de 20–30 cm., căci astfel nu vor fugi cartofii, ci vor avea proptă și lucrul se va face mai repede. Dacă cartofii clădiți în prizme s-au svântat câțiva timp sub pătura paelor putem așterne stratul de pământ, — bineînțeles numai după îndepărtarea paelor. Și pe prizme direct trebuie pus pământul. Numai în cazuri excepționale, — de pildă când pământul ar fi prea umed și cartofii s-ar umple cu noroi — este admis un strat subțire de pae în 15–20 cm. grosime. Punerea stratului de pământ se face în două rate. Prima dată se așterne numai pământul obținut de la o adâncime de hârleț (casmauă), iar coama prizmei o lăsam liberă, o acoperim numai peste noapte sau pe timpul de ploaie cu un strat de pae sau cu un rând de tulei. Impre-

jurul grămezilor facem un șanț de 1 m. lățime, iar pământul necesar pentru acoperit îl vom lua numai din acest șanț pentru scurgerea apelor de ploaie sau de zăpadă. A doua rată de pământ se așterne la începutul timpului rece. Stratul de pământ ca să fie scutit în contra înghețului trebuie să fie jos mai gros, la coamă mai subțire în medie circa 80–90 cm. În cazuri când în cursul iernii avem de așteptat geruri anormale se recomandă să punem deasupra stratului de pământ încă un strat de gunoi păios pe care îndată ce îngăduie timpul trebuie să-l îndepărtăm. Temperatura cea mai potrivită pentru cartofi în prizme este aproape de 6 gr. Celsius. Este bine să controlăm temperatura din interiorul prizmei din timp în timp cu ajutorul unui termometru prin găuri de aerisire lăsate în coama prizmei. Dacă temperatura grămezei este de 10 grade Celsius, iar cea a aerului peste 20 Celsius este de recomandat să deschidem stratul de pământ spre a face o răcire și aerisire radicală. Firește că prizmele descoperite pe timpul gerului trebuie iarăși acoperite.

Păstrarea sfeclilor se face la fel în prizme adecă în grămezi la suprafața pământului. La conservarea sfeclilor trebuie să îndeplinim aceleași condițiuni ca și la cartofi cu deosebire că prizmele de sfeclă vor fi mai mari și anume de 150 cm. late și 125 cm. înalte.

Așezarea sfeclilor trebuie executată în așa fel ca rândurile de pe marginea prizmei să aibă capătul afară, deoarece astfel sfecele nu vor aluneca și rădăcinile mai subțiri nu vor fi vătămate la acoperire cu pământ ceea ce este în multe cazuri cauza putrezirii prea de vreme. Așternerea stratului de pământ precum îngrijirea prizmei peste iarnă se face ținând seamă de cele povestite mai sus la cartofi. Sfecele puse în grămezi trebuie să fie ferite de ger, căci ele digeră deja la 1^a Celsius, iar când temperatura se urcă peste 1^a C. vom avea pierderi considerabile în materii nutritive.

În cazul când cartofii sau sfecele au început a se altera (strica) în vre-o parte atunci se desfac, se aleg cu mâna cei buni și se reclădesc iarăși grămezele.

Tăierile viilor (tunsul)

ing. agr. Director V. Juncu

Terminându-se culesul, podgorenii se grăbesc a pregăti viile pentru iernat.

Înainte de îngropat, aproape în întreaga podgorie a Aradului, tăierea (tunsul) viilor se face toamna.

În anul acesta, din cauza înghețului din primăvară, vegetația activă a fost de scurtă durată. În consecință rodul nu a putut ajunge la complectă maturitate (coacere), iar vinul rezultat din mustul acru și cu un procent de zahăr redus va fi de calitate inferioară.

La deprecierea calității a contribuit și seceta cumplită din toamna acestui an.

Strugurii nu s-au copt bine mai cu seamă acolo unde frunzele au fost puternic atacate de mană (perenosporă) sau în solurile mai sărace, unde seceta a determinat prea de timpuriu îngălbenirea frunzelor. Acolo unde frunzele au rămas sănătoase și verzi și un timp mai îndelungat întârziindu-se cu culesul, a rezultat la recoltă o calitate mai bună. Ori cât de târ-

ziu s'ar fi cules viile cu frunzele îngălbenite de timpuriu, nu s'ar mai fi putut obține o calitate corespunzătoare, deoarece în acele frunze nu se produce asimilația necesară și deci nu pot contribui la coacerea strugurilor. Cunoscând rolul frunzelor, este ușor de înțeles că și coacerea lemnului (a corzilor) este în strânsă legătură cu aceste frunze.

După ce butucul deabia și-a copt strugurii, podgoreanul imediat după cules rupe frunzele și începe tăiatul. Dacă frunzele se rup imediat după cules, atunci cum se mai poate coace lemnul fără frunze? Frunzele sunt acelea care pregătesc hrana de rezervă ce se depune în corzi. Cu această hrană de rezervă planta lernează și trăește în primăvară până dau frunzele tinere, cu ajutorul cărora se formează hrana necesară de vegetație în timpul verii.

Corzile butucilor, după care s'au rupt frunzele imediat după cules, rămân fără hrană de rezervă necesară, adică sunt incomplet coapte. Astfel de corzi nu iernează bine, vor da rod puțin și expus la diferite boli, iar durata de viață a butucului se reduce simțitor, ceea ce se remarcă prin golurile ivite în vie.

Pentru a se asigura coacerea lemnului se impune ca tăiatul sau cel puțin ruperea frunzelor după corzi, să nu se facă decât după 2-3 săptămâni de la cules. În acest timp butucul fiind fără struguri, frunzele au timpul necesar a contribui la coacerea lemnului, terminându-se în mod natural, și vegetația activă.

Să ne ferim de a mai cădea în greșala desfoierii viilor înainte de vreme, mai cu seamă atunci când suntem mânați de gândul că trebuie se ne grăbim cu tăiatul și îngropatul viei de timpuriu, pentru că ziua ar fi mai lungă, ziuașii mai efțini, profitând de timpul frumos. O lucrare trebuie să se facă nu pentru timpul frumos, ci pentru că este utilă. Utilitatea maximă nu o putem obține decât de la corzile sănătoase și bine coapte.

Viile se taie cu scopul de a avea rod bun și regulat în fiecare an, asigurându-i o viață cât mai lungă. În general rodul se formează pe lăstarii dezvoltați pe corzile crescute din cepi (jăpușe) cu lemn de doi ani.

La unele varietăți mugurii de rod (ochii) sunt așezați în partea de jos a corzii; la altele în cea de sus; așa că corzile se vor tăia mai lungi sau mai scurte după poziția ochilor roditori.

În podgoria Aradului la tăiere se lasă 1-2 corzi lungi de rod și 2-3 cepi cu câte 1-2-3 ochi fiecare.

Cu prilejul îngropatului și desgropatului, din greșală, se pot rupe ambele corzi lăsate și atunci butucul rămâne fără rod.

Pentru a se evita aceste neajunsuri vom lăsa mai multe corzi de rod ca de obicei. În primăvară, după desgropat, în cazul când vor rămâne toate corzile, se va face tăierea definitivă, lăsându-se atâtea corzi cât poate suporta butucul, fără să fie prea încărcat.

Așa dar ar trebui să facem două tăieri. Prima cea principală de toamnă și a doua tăiere, de revizuire, primăvara.

În cazul tăierilor scurte, se impune ca aceste tăieri să se facă în două rânduri, întrucât corzile ce s'ar tăia scurt de cu toamnă nu se pot culca pentru îngropat, fără să se rupă.

Fie că se face tăierea toamna, fie primăvara, corzile de rod lăsate trebuie să îndeplinească condițiunile amintite mai sus, repartizarea lor în raport cu cepii să fie bine echilibrată, adică așezate pe întreaga suprafață a butucului.

Să nu uităm proverbul românesc că „în foarfecă stă rodul”. Tăiatul făcut la vreme și în bune condițiuni, asigură în cea mai mare parte cantitatea, calitatea rodului și longevitatea viței.

PAGINA APICOLĂ

Activitatea Societății Apicole Arădana, din Arad.

Adunarea Generală.

În ziua de 21 Octombrie 1935, la ora 10 în sala festivă a Primăriei Municipiului Arad, a ținut Adunarea generală Societatea Apicolă Arădana de sub președinția Dl. Ing. Agr. Inspector General Nicolae Popescu.

Acela care cunoaște greutățile de azi ale țaranului nostru, nu poate exprima în cuvinte, cele simțite în momentul în care a văzut sala festivă a Primăriei arhiplină. — Membri Societății lăsând lucrul de sămănat au purces la drum lung, sacrificându-și cu plăcere ultimul ban, pentru dragostea de a petrece câteva ceasuri în mijlocul colegilor săi, ne mai vorbind de oaspeții veniți din alte județe, atrași de curiozitatea ca să cunoască vraja care însuflețește membri noștri.

Am remarcat în rândurile participanților; ingineri agronomi, învățători, preoți, funcționari, meseriași și plugari. Aceștia din urmă au format marea majoritate și au dat sălii un farmec deosebit.

Nu a rămas nici un colț al județului nereprezentat.

lat ba chiar și din alte județe și-au trimis pionișii apiculturii lor, ca să-i reprezinte.

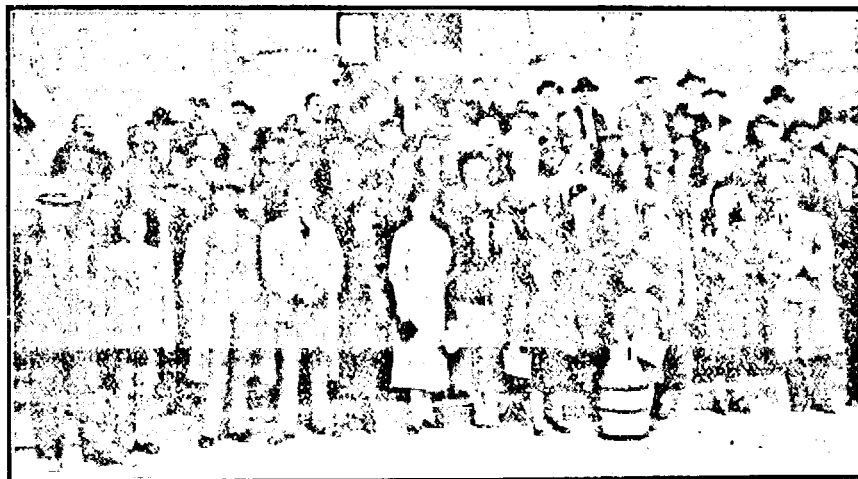
Domnul Președinte după ce constată că în baza Art. 23 din Statutele Societății, convocarea adunării generale a fost trimisă la timp membrilor și s'a publicat în „Buletinul Agricol” a Camerei de Agricultură din Arad precum și în ziarul „Știrea” din Arad, apoi după constatarea Art. 25 la apelul nominal au răspuns din cei 452 membri activi un număr faimos de 120 membri din județul Arad, declară ședința deschisă.

Președintele expune pe larg activitatea Societății pe anul 1934/35, atât în ce privește valorificarea produselor, aprovizionarea membrilor cu cele necesare și în fine activitatea pe teren educativ. — D-sa arată că din colizațiile vărsate Lei 20. — de persoană și prin sprijinirea prețioasă a Camerei de Agricultură Arad, Societatea dispune de o avere de Lei 50 000.

rea materialelor apicole ce are de vânzare sau cum să părare, — iar în zilele de Vineri a fiecărei săptămăni, specialistul societății dă sfaturi și informațiuni în mod gratuit în localul Camerei de Agricultură Circumscripția Arad, Str. Gh. Popa No: 4 ușa No: 24.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, a aprobat acestei tinere societăți plină de activitate, o subvenție pentru cumpărarea unei prese și stupi sistematici. Aprobarea Ministerului a sosit de mult, dar numărul în-lărmă de luni de zile.

S'a procedat la descărcarea gestiunii anului 1934/35, celind bilanțul societății reiasă că activele se ridică la suma frumoasă de Lei 290.314 — iar pasivele la suma de Lei 252.233, — prezentându-se un excedent în suma de Lei 38.081. — din care numărul în casă Lei 22.023. — A urmat apoi raportul comisiei de verificare, arătând că s-a făcut controlul în conformi-

Stupari participanți la Adunarea Generală a Soc. Apicole Arădana din 20 Octombrie 1935.

A valorificat un vagon de miere de stup, ce a cumpărat în toamna anului dela membri societății, cu un profit de Lei 7. — per kgr. pentru producători, a distribuit cu preț redus faguri artificiali în valoare de Lei 44.291. — unelte apicole precum și stupuri sistematice în valoare de Lei 13.748. — cumpărând și ceară brută dela membri, cu un preț mai urcat decât pe piață, esoperând o circulație de Lei 328.039. în anul financiar 1934/35. — Aceste cifre arată clar călă activitate s'a depus de înmoșii săi membri conducători în interesul și dezvoltarea ramurei de apicultură din întreg județul.

S'au ținut prin specialistul societății, cursuri și conferințe ambulante din comună în comună pe valea Crișului și valea Mureșului, cât și în comunele de șes unde apicultura este peste tot mai rațională.

S'a înființat în „Buletinul Agricol” a Camerei de Agricultură „Pagina stuparului” în care se scriu articole de specialitate, se dau îndrumări și se conduce gratuit pentru cei interesați o rubrică a corespondenței apicole, în care fiecare membru poate face și anunța-

tele cu paragrafele din Statute și cere descărcarea cuvenită pe anul 1934/35.

Adunarea generală cu unanimitate de voturi aprobă „Bilanțul” Societății și dă descărcare atât comisiei de verificare, cât și Membrilor din Comitet pe anul 1934/35.

Totdeauna mulțumește Domnului Președinte pentru activitatea frumoasă desfășurată în interesul apiculturii județului, și Camerei de Agricultură din Arad, pentru sprijinul dat, cerând membri cu unanimitate, că aceste mulțumiri să fie luate în proces verbal.

La această adunare generală s'a propus din nou de către membri Societății problema și modul înființării unei Cooperative pentru valorificarea produselor apicole, la care Dl. Președinte a propus adunarea unei sume medostă de Lei 100.000 Lei. — prin eliberarea acțiunilor în valoare nominală de câte Lei 200. — per bucată, asigurând totdeauna D-sa, că la caz dacă reușește realizarea prin subscrierea prospectului de emisiune în valoarea de mai sus, această Cooperative va porni spre muncă rodnică, de care folos ma-

terial va beneficia fiecare membru activ al Cooperativei în măsura valorii acțiunii subscrise.

De comun acord s'a hotărât că în timpul cel mai scurt posibil să se trimită de către Societatea noastră tuturor membrilor prospectul de emisiune, pentru semnarea acțiunilor, spre a vedea că această mare animație pentru înființarea cooperativei în ce măsură să poate realiza și în mod serios a începe luarea contactului cu diferite autorități spre a putea funcționa legal.

După o vie și serioasă discuțiune asupra diferitelor chestiuni tehnice, la care iau cuvântul un număr mare de membri, s'a procedat la tragerea de sorți a obiectelor apicole cu următorul rezultat:

Un bidon nou de tinichea pentru miere cu o capacitate de 50—55 kgr. . . . a câștigat dl. Alicaș Ioan din Miniș.

Un bidon cu aceeași capacitate dl. Kirsch Matei din Arad.

Una mască Dl. Cirbo Mihai, Pecica

Un afumător Dl. Otlăcan Iustin, Pîl

una clește Dl. Sfârdean Petru Sebis

un pînten Dl. Cristea Vasile, Mândruloc.

una cușcă pentru regină . D-na Ileana Solanski, Sofronea.

10 volume „Buletin Agricol” pe anul 1934 a Camerei de Agricultură din Arad: Dl. Pontea Ioan Andrei-Șaguna, Nicolae Holzinger Schöndorf, Lanner Ioan, Beliu jud. Bihor, Nicolae Pap, Arad, Loch Iosif Glogovăț, Ștefan Trif, Glogovăț, Crai Ananie, Conop, Puta Simeon, Iermata Micloș Ioan Turnu, Tulcan Vasile, Socoeor.

4 volume cărți apicole: Rufu Mircea Cermei, Chela Ioan, Nădab, Jola Francisc, Milova, Ciupulița Pavel din Jiulița.

După terminarea distribuirii obiectelor de mai sus, Dl. Președinte declară ședința închisă, mulțumind dl. membri pentru participare în așa număr frumos, iar membri societății pleacă cu ferma convingere, că conducătorii ei onorifici atât Președintele Dl. Nicolae Popescu Ing. Agr. Insp. General, cât și noul secretar-casier Dl. Gheorghe Ciobanu șet Contabilul Camerei de Agricultură Arad, se vor îngriji că cei Lei 20. — colizațiune a fiecărui membru, să aducă folosul cel mai mare posibil pentru apicultura județului nostru.

Inființarea unei cooperative apicole.

În adunarea generală a societății noastre s-a născut o vie discuție asupra necesității unei Cooperative apicole de valorificare și aprovizionare. S-a dezbătut aceasta importantă chestiune și în Adunarea Generală din anul 1934. luându-se chiar o hotărâre de a înființa Cooperativa.

Trebue să recunosc că în anul trecut nu am dat atențiunea cuvenită realizării acestei hotărâri, considerând că între împrejurările financiare de azi, ideea aceasta bună nu se va putea realiza.

S-a insistat însă la Adunarea Generală din anul acesta din nou la înființarea Cooperativei. Văzând animația constantă pentru acest scop ideal, văzând numărul mare de participanți la Adunarea Generală, cari în zilele acestea fără bani și fără miere nu a cruțat cheltuielile de a veni chiar din plasele îndepărtate ca Hălmagiu, Radna și Beliu, a scăzut pesimismul meu față de posibilitatea de a înființa această Cooperative.

Am declarat, că încât se va semna de membrii societății suma modestă de Lei 100.000. pentru acest scop, voi porni o campanie intensivă pentru a asigura Cooperativei viață și succes. În cât însă apelul că-

tre membrii nu va aduce rezultatul fixat, voi amâna înființarea Cooperativei: căci nu înțeleg de a înființa o Societate care din puterile ei proprii nu ar avea posibilitate la o activitate cât mai modestă, și s-ar baza numai pe mila și capriciile celor mari și tari.

Societatea Apicolă are menirea de a îndruma membri spre o apicultură rațională, care va aduce după sine majorarea producției. Cooperativa la rândul ei caută prin cumpărări în comun de a aproviziona cât mai estin membrii cu cele necesare, iar prin concentrarea, standardizarea și vânzarea producției, a majora venitul membrilor.

Fac un călduros apel către toți membri, cu rugămintea de a semna un număr cât mai mare de acții a Lei 200 pentru înființarea acestei Cooperative apicole atât de necesară. Din partea mea făgăduiesc că odată semnată suma de Lei 100.000 voi căuta de a lucra cu toată energia la înflorirea Cooperativei.

Președintele societății apicole Aradana
inginer agricol inspector general Nicolae Popescu

Gânduri de toamnă!

apicultor *Felnean*.

E toamnă, e frig, și afară cade ploaia deasă și mărunță, e tocmai potrivită vremea de a te gândi, de a te afunda cu gândul în tainele vieții și în rosturile societății omenești. Fără să vrei, faci asemănare între rândueile societății omenești și între mislunea vieții albinelor.

Te prinde mila de om, care se ține a fi regele făpturilor lui Dumnezeu, cât e de rău, cum se mănâncă unul pe altul, cum înșală, cum se silește fiecare să răpească rodul muncii și sudoarei de aproape-lui său, cu gândul, ca el să poată trăi, fără muncă dar în risipă. Ca să-și adoarmă conștiința, care se revoltă, înșelându-se pe sine și pe alții fabrică vorbe sforăitoare, lozinci, botezându-și nemernicia cu vorbe „lupta pentru trai”. Egoismul omenească atunci a fost mai viclean când a născocit această lozincă.

O vorbă mai barbară și mai sălbatecă nu poate fi decât aceea care constă în gândul că tu omule trebuie să trăiești doborând la pământ un semen de al tău. Omule, — ființă înzestrată cu minte. — mergi la albină și vezi că se poate trăi frumos, în bună înțelegere, în dragoste în ordine, *nu în lupta pentru trai ci în unire pentru trai*. Gândeți-vă ce frumos trăiesc ele. Nu știți de ce să te minunezi de hărnicia, de râduiala bună, de jertfirea de sine a lor, totul ți se pare o minune. Din însăși ființa lor, din sudoarea lor își clădesc casa lor. Cu mic cu mare muncesc, dolcesc puil — generația de mâine — aduc apă, poleu, miere, clei, vezi o alergătură neobosită din zorii zilei până seara. Și nu pentru ele, căci sunt puține zilele lor, ci

pentru gândul frumos că conlucrează și ele ca să trăiască familia lor, stupul. Toate muncesc, toate adună și mănâncă numai atât cât le trebuie.

Noi stuparii le știm toate acestea. Vedem zilnic viața aceasta de muncă cu adevărat „*unul pentru toți și toți pentru unul*”. Le vedem zilnic și cu toate acestea nu suntem atât de pătrunși ca să și facem ca ele. Nu ne dăm seama că rămânând singuri, surpându-ne unul pe altul; făcându-ne concurență, ne săpăm groapa noastră în care rând pe rând vom cădea cu toții.

E toamnă, în stupină e liniște, e timpul să ne gândim la noi și la rodul muncii noastre. Să ne gândim, cum se poate ca prețul mierei noastre să fie mai mic decât al zahărului? Mierea noastră care pe lângă că e hrană e și leac, cu toate acestea lumea nu o mănâncă în așa măsură cum ar trebui? De ce să câștige mijlocitorul între noi stuparii și consumatori? De ce capitalistul care exportă mierea să câștige în paguba noastră cari muncim?

Iată o seamă de întrebări cari trebuiesc deslegate în iarna aceasta.

Fac apel la toți cari vor ceti aceste rânduri și fi interesează chestiunea aceasta să-și dea silința a deslega aceste întrebări, propunând soluții. Din gândul celui mai neînvățat poate răsări gândul mântuitor, deci răspundeți cu toții. Răspunsurile și soluțiile gândite de unii și de alții le vom strânge și rândui astfel ca primăvara să ne afie bine închegați și conștiințe de puterile noastre.

Aviz.

Se primește pentru iernare 200—250. capete oi la Ferma Dr. Iustin Marșieu, în pusta Utvinș lângă comuna Curtici.

Informațiuni se dau la Camera de Agricultură Secția Arad Str. Gh. Popa No. 4. în timpul oarelor oficioase.

Cereri, oferte.

Rancu Teodor din comuna Bodrogu-Nou are de vânzare un berbec de rasa Friz în etate de 3 ani.

Tapos Dimitrie din comuna Grânceri de 43 ani, căsătorit, caută post de servitor.

De vânzare un taur de rasă pură Simental de 18 luni cu preț de 11.000—12.000 Lei și care a fost aflat bun de Comisia Camerei.

Se poate vedea la Nicolae Zink agricultor Cotroceni No. 41.

La Ilci Martin comuna Cil jud. Arad se află de vânzare 60 buc. epuri de casă. Prețul Lei 20 părechea.

Dlul Mihail Caba Sohodal-Lăzuri jud. Bihor. Vă mulțumim pt. scrisoarea din 16 Oct. a. c. și ne bucurăm văzând interesul ce îl aveți pentru dezvoltarea pomiculturii în comuna Dvoastră. Am trimis scrisoarea Dvoastră secției agricole a județului Bihor, pentru a vă satisface încât posibil cererea.

Copie depe adresa Ministerului Finanțelor Direcțiunea Contribuțiunilor Directe Serviciul contribuțiunilor Directe No. 210162 din 9 Octombrie 1935 înregistrată la No. 184883/935 Jurnal No. 34349/935 către Ministerul Agriculturii Serviciul Indrumărilor Agricole.

Referindu-se la adresa D-vs. No. 168755/935 avem onoare a vă aduce la cunoștință că, în conformitate cu dispozițiunile punctului 2 al Deciziei Comisiei Centrale Fiscale, publicată în Monitorul Oficial No. 45/924; și cuprinsă la paragraful 5 alin. a. din Instrucțiunile pentru aplicarea legii contribuțiunilor directe, apicultura fiind o ramură a agriculturii, veniturile realizate de apicultori din stupării instalate pe terenurile cari sunt proprietatea lor, nu sunt supuse la impozitul comercial, venitul acestora fiind cuprins în venitul supus la impozitul agricol.

Dacă însă apicultorul nu are pământ propriu, ci îl deține în arendă, sau chiar dacă posedă pământ, însă a dat o extensiune mare apiculturii, având instalațiuni sistematice, așa în cât se pot considera ca o exploatare comercială de sine stătătoare, în afară de exploatarea terenului, venitul realizat din apicultură este supus la impozitul comercial.

p. Ministru
(ss) indescifrabil

Director,
(ss) indescifrabil

Pomicultori!

Cu ziua de 1 Noemvrie 1935 s'a început distribuirea pomilor fructiferi din depozitul Camerei din Arad.

Se pot primi următorii pomi fructiferi: Meri, Peri, Pruni, Ringloți, Cireși, Vișini, Caisi, Pierseci și Nuci.

Afară de pomi fructiferi se mai pot primi și arbori și anume: Castani, Ulmi, Arțari și Salcâmi.

Aviz important!

Se aduce la cunoștință producătorilor de lucernă, că Camera de Agricultură Secția Arad cumpără orice cantitate de semănță de lucernă (trifoi de 7 ani cu floare vânată) și de trifoi roșu (bodoarcă) plă-tind cu 2—3 lei de kgr. peste prețul pie-ței. Se preia și semănță necurățită.
